

ЯРОВИЙ Олег Вікторович (11. 11. 2002, с. Довга Пристань Первомайського р-ну Миколаївської обл. — 10. 07. 2025, похований 16. 07. 2025 у рідному селі) — військовик. Солдат. Герой України (2025, посмертно). 2021 був призваний на службу до лав Національної гвардії України. Від 2024 — у складі 108-го окремого штурмового батальйону («Вовки Да Вінчі») 59-ї окремої

штурмової бригади імені Я. Гандзюка Сил безпілотних систем Збройних сил України. У серпні того ж року в м. Українськ Селидовської громади Покровського р-ну Донецької обл. залишився один проти штурмової роти окупантів і протягом тижня відбивав атаки, щоб зберегти позицію. У вересні у м. Селидове під час ворожої атаки отримав поранення, але відмовився від евакуації, відібрав боєкомплект ворога та самостійно організував оборонну позицію. Він перебрав на себе керування воїнами територіальної оборони, які опинилися в напівоточенні. Це дало змогу відбити російські атаки та стабілізувати ситуацію на цій ділянці фронту. У грудні 2024 в с-щі Новопустинка Покровської громади залишився на позиції сам на сам із переважаючими силами противника. Маючи лише один кулемет, він знищив понад 20 окупантів. Завдяки цьому вдалося утримати рубіж, який мав тактичне значення для всієї лінії оборони його батальйону. У березні 2025 самостійно навчився керувати дронами та використовував їх для забезпечення евакуації поранених, підвезення боєприпасів та коригування вогню. Це врятувало десятки життів побратимів. Загинув у стрілецькому бою, захищаючи позицію до останнього.

М. Г. Железняк

Бібліографічний опис:

Яровий Олег Вікторович / М. Г. Железняк // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-890593>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).